

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

IV. Quod Eusebio Pamphili mortuo, Acacius episcopatum Caesare suscepit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. δ'.

ὡς τελευτήσαντο ἱερεῖς παμφίλου, ἀκάκιου πωθη-
νοπλου καὶ Ἀκακίου διδασκάλου.

ΕΝ δὲ τῷ χρόνῳ τελευτήσαντο ἐν-
σεβίαι, ὅς τῆς ἐν παλαιῇ καίσαρειας
ἐπισκοπῆς ἦν, καὶ τὴν παμφίλου πρεσβυτε-
ριαν ἐπέκλητο, ἀκάκιου μαθητὴς αὐτῆς τὴν
ἐπισκοπὴν διαδέχεται. ὃς ἄλλα μὲν βιβλία
πολλὰ ἐξέθετο, ἔτι τὸν βίον δὲ τῆς διδασκα-
λίας αὐτῆς συνέγραψεν.

Κεφ. ε'.

Περί τῆς Κωνσταντίνου ἡνωτέρου τελευτήσεως.

ΜΕΤ' ἔπειτα δὲ ὁ τῆς βασιλείας Κωνσταν-
τίνου ἀδελφὸς ὃς ἦν ὀμόνυμος τῷ πα-
τρὶ, ὁ ἐπὶ Κωνσταντίνου, ἐπιβὰς τοῖς μέγεσι
τῶν ἀδελφῶν Κωνσταντίνου, συμβαλὼν τε
τοῖς στρατιώταις αὐτῶν, ἀναίρειται ὑπὸ αὐτῶν,
ἐν Ἰσπαλίᾳ ἀκινδύως καὶ ἄνευ πόνου.

Κεφ. ς'.

ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπος τελευτῶν,
ὑπέστηρεν πεποιθεῖν παύλον καὶ μακεδόνην.

ΥΠὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τὴν
Κωνσταντίνου πόλιν, ἐπέβη ταῖς πρεσβυ-
τερίαις ἐπισκοπῆς ταραχὴ, ἐξ αἰτίας
τοιαύτης Ἀλεξάνδρου ὁ καὶ τὴν πόλιν
τῆς ἐκκλησιῶν πρεσβυτερίας, ὃ τὴν πρὸς ἄρειον μά-
χην ἀγωνισάμενος, τὸν ἐνθάδε βίον ἀπέ-
λειπεν, εἰκοσήμερον μὲν ἔτη καὶ τὴν ἐπισκοπὴν
διαλείπων, ἐνεήκοισα καὶ οὐκ ἔτι τα πάντα
τα βίως, ἔδωκεν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον χρονο-
νήσιας ἐπέειλατο δὲ τοῖς καθήκουσιν ἐλέασ-
θαι τὸν ἕτερον, ὃν αὐτὸς ὀνομάσκει καὶ εἰ-
μῶν βέλτοιο διδασκαλικὸν ἐν ταῦτα ἔβη
Χρῆστος μαρτυρούμενος, Παύλον τὸν ὑπὸ αὐτῶν
χρησθέντα πρεσβύτερον, ἄνδρα νέον μὲν
τὴν ἡλικίαν, πρεσβυτέρου δὲ ταῖς φρεσίν· εἰ δὲ
μόνον ἐκ τῆς πρεσβυτερίας τῆς ἐυλαβείας
δυνάμενος, ἀίρειας μακεδόνην, διάκονον
τυχεύοντα μὲν ἠδὲ πάλαι τῆς ἐκκλησίας,
τῆς ἡλικίας δὲ γέροντα· ἐκ τούτων μείζων φιλο-
νεκία καὶ χρηστονίας γινέται ἐπισκόπος, καὶ τὴν
ἐκκλησίαν διεύραται ἐπὶ γὰρ ὁ λαὸς εἰς δύο
διετέμετο μέρη· τῶ μὲν πρεσβυτέρων τῶ
δυνατῶν δόγματι τῶ δὲ νεωτέρων καθὰ
τὴν νικαίαν συνόδου ὡσεὶ καὶ ἕως μὲν

CAPUT IV.

Quod Eusebio Pamphili mortuo, Acacius
episcopatum Casarea suscepit.

INter hæc mortuo Eusebio Casarea
Palaestinae urbis Episcopo, cui cogno-
mentum erat Pamphili, Acacius ejus
discipulus episcopatum suscepit. Qui
quidem & alios complures edidit libros:
& de vita præceptoris sui Eusebii specia-
liter scripsit.

B

CAPUT V.

De morte Constantini Junioris.

Nec multo post Constantii Imp. fra-
ter patri cognominis, Junior Con-
stantinus, dum in partes Constantis fra-
tris sui natu minoris conatur invadere,
conferto cum militibus ejus prælio in-
terficitur, Consulatu Acindyni & Pro-
cli.

CAPUT VI.

Quomodo Alexander Constantinop. Episcopus,
Paulum & Macedonium proposuit or-
dinandos.

Sub idem tempus Constantinopoli
post illos tumultus quos supra retuli-
mus, alius continuò excitatus est hujus-
modi de causa. Alexander Ecclesie il-
lius urbis Episcopus, qui contra Arium
strenuè dimicaverat, cum tres quidem
ac viginti annos in episcopatu egisset;
octo vero ac nonaginta vixisset, ex hac
luce migravit, nemine in suum locum
subrogato. Mandavit tamen iis penes
quos jus eligendi erat, ut alterum ex
duobus quos ipse nominaret, eligerent.
Ac si quidem eum vellent qui & ad do-
cendum idoneus, & vitæ ac morum in-
tegritate conspicuus esset, Paulum
quem ipse presbyterum ordinarat, as-
sumerent: ætate quidem adhuc juve-
nem, sed prudentiâ senem. Sin eum
sibi mallet qui externâ tantum specie
gravitatis commendaretur, Macedoni-
um eligerent, qui Ecclesie illius jam-
pridem erat Diaconus, & ad senilem
jam vergebat ætatem. Hinc vero
in deligendo episcopo major exorta
contentio, Ecclesiam conturbavit.
Nam populus duas in partes divi-
sus erat; his Ariano faventibus do-
gmata: illis Nicæni Concilii decreta
defendentibus. Et superstitè quidem